

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **W. C.**

obwinionej z art. 141 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 19 września 2023 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sochaczewie

z dnia 19 grudnia 2022 r., sygn. akt II W 403/22

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 5

k.p.s.w. postępowanie o wykroczenie wobec W.

C. umarza;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W. C. została obwiniona o to, że w dniu 2 kwietnia 2022 r. około godziny 16.50 w miejscowości S., woj., [...] przy sklepie spożywczym [...] przy ul. [...] w miejscu publicznym używała słów powszechnie uznawanych za nieprzyzwoite, tj. o popełnienie wykroczenia z art. 141 k.w.

Sąd Rejonowy w Sochaczewie wyrokiem z 19 grudnia 2022 r., sygn. akt II W 403/22, uznał obwinioną za winną popełnienia zarzucanego jej wykroczenia, za które

wymierzył jej karę grzywny w wysokości 50 zł, a nadto zwolnił obwinioną od obowiązku zwrotu kosztów sądowych. Wyrok niniejszy nie został zaskarżony przez strony, uprawomocniając się 14 stycznia 2023 r. (k. 26).

Od tego orzeczenia kasację, na korzyść obwinionej wywiódł Prokurator Generalny, który zarzucił rażące naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 5 k.p.s.w., polegające na uwzględnieniu wniosku oskarżyciela publicznego o skazanie obwinionej bez przeprowadzenia rozprawy i wydaniu wobec W. C. wyroku skazującego, podczas gdy obwiniona ta zmarła przez jego wydaniem, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w.

Wskazując na ten zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Sochaczewie i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 5 k.p.s.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Stwierdzić należy, że zaskarżony kasacją wyrok Sądu Rejonowego wydano z obrazą wskazanego w *petitum* kasacji przepisu prawa, przy czym to uchybienie miało charakter bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w. Zgodnie z zawartą w tym przepisie normą, orzeczenie podlega uchyleniu jeśli zachodzi jedna z okoliczności wymienionych w art. 5 § 1 pkt 4-10 k.p.s.w., a do takich należy śmierć obwinionego. Śmierć obwinionego jest więc negatywną przesłanką procesu, która nakazuje umorzenie postępowania lub odmowę jego wszczęcia (art. 5 § 1 pkt 5 k.p.s.w.). Należy odnotować, że uchylenie wyroku z powodu zaistnienia rozważanej bezwzględnej przyczyny odwoławczej może nastąpić wyłącznie na korzyść obwinionego (art. 104 §1a k.p.s.w.).

Jak wynika z akt niniejszej sprawy, w tym załączonego odpisu skróconego aktu zgonu, W.C. zmarła [...] 2022 r. (k. 43), co od tego momentu uniemożliwiało kontynuowanie wobec niej postępowania.

Trafnie zatem w kasacji podniesiono, że ujemna przesłanka procesowa, zakazująca dalszego prowadzenia postępowania wobec obwinionej, istniała przed Sądem Rejonowym w Sochaczewie, zanim jeszcze wydano wyrok ją skazujący, co

miało miejsce 19 grudnia 2022 r.

W tych okolicznościach konieczne stało się uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz wydanie orzeczenia następczego – w oparciu o treść art. 5 § 1 pkt 5 k.p.s.w. – umarzającego postępowanie o wykroczenie wobec W. C.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku, przy czym o kosztach postępowania – na podstawie art. 119 § 2 pkt 1 k.p.s.w.

(EF)

[ms]